

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ulrichi Hvtteni Eqvitis Germani Opera Poetica

Hutten, Ulrich von
[Frankfurt am Main], 1538

VD16 H 6395

Nemo Loqvitr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13027

NEMO.

tionis studium, & uel latum digitum ab instituto discedam meo. Tu interea Crote, quandoquidem et ipse mecum nihil es, hoc nihil satis habe, quod pellegas. Et illud tecum cogita, eum quoq; qui nihil faciat, aliquādo facere aliquid, & qui nihil scribat, scribere multū saepe. Vale, & me ama, à quo te immortaliter amare nō obscure sentis. Dehinc hunc audi Neminem.

NEMO LOQVITVR.

Quisquis ades, si forte nouos mirabere lusus
Ne rigida faciles accipe fronte iocos.
Sed qua læta probis ageres conuiuia mensis,
Quoq; decet uultu res uariare graues.
Inter se mutata placent. Non omnibus idem
Est locus, haud poscunt omnia tempus idem.
Et quandoq; leues ueniunt ad seria risus,
Quo iucunda graueis temperet hora dies.
Este alij tristes semper, semperq; seueri,
Qui sapis, alternas omnibus adde uices.
Scilicet hic modus est. Tu qui mea nosse laboras
Fata, Cleanthæum pone supercilium.
Qui loquitur, Nemo est, loquitur Nihil, at tibi si qd
Insonuit, dicas Neminis esse Nihil.
Sum Nemo, uiuam, nec ne, cui dicere promptum estis
Non etiam proraptum est mihi, uiuo tamen
Nemo agitat uitam, tu quid te contrahis? an quod
Si uiuit Nemo, uiuere non potis es?

N E M O.

Ille ego sum nemo, de quo monumenta loquuntur,
 Ipse sibi uitæ munera Nemo dedit.
 Nemo fuit semper, Nemo isto tempore uixit,
 Quo malè dispositum dii secuerunt chaos.
 Ante ortum Nemo est aliquis, post funera nemo,
 Nemo quid inuito fertur facit uel deo.
 Omnia Nemo potest. Nemo sapit omnia per se.
 Nemo manet semper. Crimine Nemo caret,
 Nemo fugit mortem, Nemo est à fine superstes,
 Nemo exors certi nascitur interitus.
 Nemo animos nouit superum, sensusq; latenteis,
 Nemo quod est, quod erat, Nemo futura tenet.
 Nemo salutiferas præter seruat undas,
 Nemo fidem Christo non habet, et bonus est.
 Nemo sorte sua uiuit contentus, et intra
 Fortunam didicit Nemo manere suam.
 Nemo sacerdotum luxus, uitamq; supinam,
 Nemo audet Latium carpere Pontificem.
 Nemo in amore sapit, Nemo est in amore fidelis,
 Nemo alij propior, quam studet esse sibi.
 Nemo uagas numerat stellas, ipso ordine nouit
 Nemo, quid in terra, quidq; feratur aqua.
 Nemo potest dominis simul inseruire duobus,
 Nemo quod, et quoties expedit illud, habet
 Nemo bonus, Nemo est ex omni parte beatus,
 Nemo simul potis est omnibus esse locis.
 Nemo omnes posita Germanos lege coërcet.
 Nemo iugum Rheni gentibus imposuit.

Ne=

NEMO.

Nemo per innocuos mores emergit, & aula
Sontica prosequitur munera Nemo pius.
Nemo Quirinalem dominatu liberat urbem,
Nemo laboranti subuenit Italiae.
Nemo feros bello Turcas adit, & bona curat
Publica priuato munere Nemo magis.
Nemo certa sequi, sibi conscius optima legit,
Nemo audet subitis rebus habere fidem.
Nemo errore uascat, Nemo sibi cauit ubiq;
Nemo placet cunctis, inuidiaq; caret.
Nemo quæ placeant stupido facit omnia uulgo,
Nemo refert studijs præmia digna bonis.
Nemo uoluptatem nullis languoribus explet,
Nemo renascentem sedat auaritiam.
Nemo est in terris Germano Cæsare maior,
Nemo deum pariter diuitiasq; colit.
Nemo uagam stabili fortunam temperat orbe,
Nemo graui casus sub ratione leues.
Nemo quas congesit opes, secum auferet istuc,
Mortuus unde semel Nemo redire potest.
Nemo maris guttas, numerumq; recenset arenas,
Nemo dat æstiuis nomina pulueribus.
Vertere Nemo uices, infectum reddere factum,
Nemo potest lapsos huc reuocare dies.
Et quæ præterea numero foret ædere longum,
Quid ualeat Nemo, Nemo referre potest.
Vna meum censet leue turba domestica numen,
Seruorumq; cohors, & puerile genus.

N E M O.

Horum est in famam tam prona calumnia nostram,
 Ut nihil exoptent, quam mihi obesse prius.
 Nil moror hæc, ὀλίγοις ἢ οὐδὲν ἄνδρ' ἢ ἄλλοις
 Opprobrio infelix ulteriore petor.
 Atq; ubi peccarunt, neq; enim peccasse fatentur,
 Transponunt labe in mea terga suas.
 Quicquid ab his culpæ, quisquis cōmittitur error,
 Si quæras, quis agat, omnia Nemo facit.
 Amissum est aliquid, Nemo abstulit, excidit aurum,
 Nemo habet. At nullas Nemo cupiscit opes.
 Quid quòd fraude mihi gravidã obtrusere ministrã
 Tot famuli, quanquam haud tacta sit illa mihi?
 Quærendus pucro pater est, Nemo obtigit. At tu
 Si me audis, alium stulta require patrem.
 Ecce infracta iacent hesternis uasa tumultu,
 Olla, lebes, patinæ, uitreolusq; calix.
 Et uariæ signis phialæ, Samiumq; toreuma,
 Et carum infausti cupula pignus heri.
 Oenophorumq; capax, & aduncæ cantharus anse,
 Sympiniumq; ingens, Herculeusq; scyphus.
 Fracta iacet lampas, iacet unguentaria pixis,
 Quæq; grauis gelidas urna ministrat aquas.
 Sustulit hæc eadem fragileis insania testas,
 At cocus ad solidum læsit abena focum.
 Læsit & euersos tripodas, tenuisq; quadrantes,
 Neglectusq; suo follis in igne perit.
 Abiectumq; aliò pistillum, abaciq; reuulsi,
 Nec relocata suis stannæa uasa locis.

Et

NEMO.

Et querenda diu ruptis cochlearia thecis,
 Fuscinaq; & coecæ cura lucernæ uic.
 Decidit excussa ferrata sagitta pharetra,
 Ante suos manant uina refusa cados.
 Hinc cyathi, tinae q; graues, & aquatilis obba,
 Illinc Hetrusco seria amata Numæ.
 Tympana rupta iacent, iacet amphora, nec tenet apte
 Puluerulenta suos bibliotheca libros.
 Cum sparsos hinc inde colum, fusos q; uiderem,
 Hæc etiam dixi, culpa futura mea est.
 Vos quoq; culter, acus, radij, subtegmina, forfex,
 Turpiter irata sparsa iacetis hera.
 Ebria securis domini petulantia seruis
 Nil curare domum suadet, opesq; domus.
 Quos petulans inter prostrato ancilla pudore,
 Nonnihil in rerum perditione facit.
 Ipsa penum struit, & patinas inducit opimas,
 Quæq; sibi follers multa reseruat herus,
 Vina dehinc promit, dehinc rarū quicquid ad usum
 Arte cibi uarium docta parare genus. (est)
 Eruitur simili tucetum nobile furto,
 Crassa q; furtiuo sumina tosta foco.
 Hic bibitur totas mensura æquante lagenas,
 Letaturq; meo libera turba malo.
 Et uaria exequitur sub multam gaudia noctem,
 Gaudia non uno pernicioso modo.
 Multa refringunt, titubanti cum pede seruis,
 Post epulas, & post pocula strata petit.

Presæ

NEMO.

Prebit in ollatum grauidum caput ille caninum,
 Nec cubitum lapsi pulsa fenestra tulit.
 Semiseclusa canis subiit cellaria, & illic
 Quod superest, auido deuorat ore cibi.
 Hæc quoq; deposito uenit fortuna canistro,
 Et quæ præterea diruta multa iacent,
 Ipse domum tandem rediens herus, anxius ambit
 Discere uastatæ singula damna domus.
 Quo seriem querente mali, teger indice primo,
 Efficiorq; omnis criminis autor ego,
 Criminis autor ego, quid enim quis dicere posset,
 Confestim breuius, quàm mala Nemo facit?
 Quis ego pro meritis etiam benefacta rependo,
 Illorum subiens corpore quodquod onus.
 Et si quid mandauit herus curæ atq; laboris,
 Ni faciam infelix omnia, Nemo facit.
 Nemo curat equos, Nemo huc discursat & illuc,
 Pro domino Nemo est anxius, atq; domo.
 In me tuta fides, audet committere lecto
 Nemini, uxorem qui cupit esse probam.
 Non tamen est mirū, quenquam hos inuadere mores
 Non adeò exemplo, qui facit ista, caret.
 Multa licent multis, postquàm semel hostis Vlysses
 Supposuit sceleri nomina nostra suo.
 At si tu dederis ueniam mihi candide lector,
 Quòd fuerit numium fabula longa, uale.
 ΟΥΤΙΣ ΕΛΕΥΕ. Nemo dicebat.